

Mâine (4/17 iulie), Sfânta Biserică îl proslăvește pe Preasfințitul Andrei, episcopul Cretei, autorul marelui Canon de pocăință, iar noi ne-am adunat aici ca să ne rugăm pentru împăcarea sufletelor țarului mucenic și a celor uciși împreună cu el. La fel se adunau și în Rusia în fiecare an oamenii în biserici, de ziua Sfântului Andrei Criteanul, dar nu a celui proslăvit mâine, ci a lui Andrei, Cuviosul Mucenic, martirizat pentru mărturisirea lui Hristos și a adevărului lui Hristos. În această zi a Cuviosului Mucenic Andrei, oamenii se adunau în Rusia cu simțăminte de bucurie ca să-i mulțumească Domnului pentru minunata salvare a suveranului Aleksandr al III-lea în Borki, pe 17 octombrie 1888. În timpul călătoriei lui s-a petrecut o îngrozitoare catastrofă feroviară, toate vagoanele au fost distruse, în afara unuia singur, în care se afla țarul cu familia sa.

Astfel, în ziua Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul – martirizat de vrăjmașii lui Hristos și ai Bisericii Lui – a fost salvat moștenitorul, iar mai târziu suveranul Nikolai Aleksandrovici; tot așa, în ziua Sfântului Andrei Criteanul – cel care și-a sfârșit în mod pașnic zilele – suveranul a fost ucis de ateii și de trădători. Tot în ziua Cuviosului Andrei Mucenicul, Rusia îl proslăvea și pe prăznitul în aceeași zi, Proorocul Osia, care a prezis învierea lui Hristos. În cinstea lor s-au înălțat biserici, în care poporul rus îi mulțumea lui Dumnezeu pentru izbăvirea suveranului său. Iar peste treizeci de ani, în ziua Sfântului Andrei, învățătorul pocăinței, suveranul a fost ucis în

În amintirea mucenicilor

Scris de Sf. Ioan Maximovici
Marți, 17 Iulie 2018 08:10

fața întregului popor, care n-a făcut nici cea mai mică încercare de a-l salva. Aceasta este cu atât mai înfricoșător și de neînțeles cu cât suveranul Nikolai Aleksandrovici a întruchipat în sine cele mai bune calități ale țarilor cunoscuți, iubiți și cinstiți de poporul rus.

Țarul mucenic s-a asemănat cel mai bine cu țarul Aleksei Mihailovici Tăcutul, dar l-a depășit prin blândețea lui de nezdruccinat. Rusia l-a cunoscut pe Aleksandr al II-lea Eliberatorul, dar țarul Nikolai al II-lea a eliberat și mai multe popoare-surori din seminția slavă. Rusia l-a cunoscut pe Aleksandr al III-lea Pacificatorul, dar suveranul Nikolai al II-lea nu s-a limitat doar la a avea grijă de liniștea zilelor sale, ci a făcut un pas major pentru ca toate popoarele Europei și ale întregii lumi să trăiască în bună înțelegere și să-și rezolve disensiunile pe cale pașnică. În acest scop, din inițiativa sa personală, dezinteresată și nobilă, a fost convocată Conferința de la Haga. Rusia a fost entuziasmată de Aleksandr I și l-a numit Binecuvântatul, pentru că a eliberat Europa de sub stăpânirea străină a unui om. Suveranul Nikolai al II-lea, în condiții de multe ori mai dificile, s-a ridicat împotriva unei încercări similare a altui om de a-și extinde stăpânirea asupra unui popor slav, care îi era străin după sânge și după credință și, în apărarea lui [a poporului], a dovedit o tărie neștiutoare de compromisuri. Rusia l-a cunoscut pe marele reformator Petru I, dar dacă ar fi să amintim toate reformele lui Nikolai al II-lea, nu vom ști cui să dăm întâietate, mai ales că reformele celui din urmă au fost făcute cu mai multă grijă, au fost mai bine gândite și au fost aplicate fără brutalitate. Pe Ioan Kalita și Ioan al III-lea, Rusia i-a cunoscut ca unificatori ai țării, dar lucrarea lor a fost dusă la bun sfârșit de suveranul Nikolai al II-lea când, în 1915, chiar dacă pentru scurtă vreme, acesta i-a reîntors Rusiei toți fiii. Suveran al întregii Rusii – a fost primul și singurul țar al întregii Rusii. Portretul său lăuntric, spiritual și moral a fost atât de minunat, încât chiar bolșevicii, dorind să-l urătească, îi pot reproșa un singur lucru: evlavia.

Versiunea română a textului a apărut în volumul „Predici și îndrumări duhovnicești”, la Ed. Sophia, București, 2006

Traducere din limba rusă de Elena Dulgheru.